

Boris A. Novak

PSALM 4.097

(enajstič ažuriran)

*s hvaležnostjo
požrtvovalnemu negovalnemu in medicinskemu osebju,
brez katerega bi bila še veliko višja ta številka,
sešteta 8. 4. 2021,
ki jo je žal treba iz dneva v dan ažurirati*

4.097 je štirimestna številka.

Kaj pomeni ta matematična bilka,
natančna do opilka?

4.097 priimkov, 4.097 imen.

Natančen seštevek. Smrtni saldo.
Do dneva današnjega covidov izplen.

4.097 priimkov, 4.097 imen.

Za vsakim priimkom je toliko let.
Za vsakim imenom je ves svet.

Vsako od 4.097 imen je bila hči ali je bil sin.

Za vsakim ostaja spomin.

Bili so očetje in matere.

Bili so stari očetje in stare matere.

4.097 imen mrtvih je 4.097 kraterjev
na površini Republike Slovenije.

V 4.097 kraterjih so zdaj in za vse čase ujeti

bratje in sestre, bratrance in sestrične.

Kajti tista fina gospa je bila njegova teta.

In tista lepota je bila njena nečakinja.

In bil je stric. In bil je nečak.

In nihče drug mu nikdar ne bo enak.

Za 4.097 imeni in priimki

so ostali le še spominski oprimki.

Nič več bližina, le tišina.

Nič več poljub, le še ljub obup.

Nič več pir na pir in prijateljski prepir,

le še samotni nemir, nemir, nemir ...

Dokler so starši živi, nas s telesom

ščitijo pred smrtjo, da svojo minljivo

usodo zremo kakor skoz zaveso.

Za 4.097 priimki in imeni

je ostalo toliko in toliko otrok,

ki so čez noč dokončno, na smrt odrasli,

ker so njihovi starši umrli v jasliah

za starejše občane in občanke,

v smetiščnicah,

v smrtišnicah,

kamor jih zapirajo vladne stranke.

81 % od 4.097 priimkov in imen,

se pravi 3.319 priimkov in imen

je pripadalo človeškim, sočloveškim bitjem,

starejšim od 75 let.

94,5 % od 4.097 priimkov in imen,

se pravi 3.872 priimkov in imen

je pripadalo človeškim, sočloveškim bitjem,
starejšim od 65 let.

Statistika je strašna veda.

Ta statistika je bič

za ledena srca, za pogoltni nič

vladajočega politfinančnega razreda.

Ta statistika pravi,

da je večina od 4.097 priimkov in imen

pripadala tistim,

ki so trpeli

in umirali

in umrli

sami,

sami,

sami,

z nikomer ob njihovi strani,

ker zraven ni bilo dovoljeno

nobeni bližnji dlani,

nobenim živim očem,

zamegljenim s solzami ...

... in ožarjenim s hvaležnostjo

vsem negovalkam in medicinskim sestram,

ki so dolžnost opravljale z nežnostjo,

ter vsem zdravnicam in zdravnikom,

poslednjim svečenikom

tega umirajočega sveta ...

Od 4.097 priimkov in imen

je ostalo enako število praznih sob.

S sten praznih sob

dan in noč strmi v nič

4.097 parov oči,

topla luč fotografij,

ki edine še hranijo ta sij,

ta enkratni blesk 4.097 parov oči,

oči opolnoči,

oči opolnoči,

ki jih nikjer več ni ...

O, z vsako izmed teh 4.097 smrti

je umrla luna in je umrlo sonce

in so umrli vsa poletja, polna bronce,

in vse reke in vsi mostovi in vsa morja

in vse luke in vse ladje in vsa obzorja

in vse hiše in vse ceste in vsa bleščeča mesta

in vsa skrivna mesta, kamor dva rada gresta,

in vsa lepota vseh teh fantov in deklet
in ves ta čudežni svet!

4.097 priimkov in imen

je 4.097 zvezd,

ki so popadale iz svojih gnezd,

je 4.097 svetov,

ki so izgubili svetlobo,

je 4.097 vesolij,

ki so se zaprla v Nikoli,

je 4.097 Bogov,

ki so nevidni držali za roke

svoje umirajoče otroke

in jim šepetali

Zbogom v neskončnosti,

je 4.097 neskončnosti,

natančno 4.097 neskončnosti,

kamor so odšli ...

mene pa ima, da bi kričal,

ker nisem prepričan,

da je bilo res nujno vse to divjanje Niča ...

Univerza v Ljubljani
**FILOZOFSKA
FAKULTETA**